

РЕШЕНИЕ

№ 1860

гр. София, 24.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 24.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **11585** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на адв. А. К., като пълномощник на Д. Д. Г. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №8383/07.11.2013г. на заместник главен прокурор при Върховната касационна прокуратура, постановено по Заявление за достъп до обществена информация с рег. №40/18.10.2013г.

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорвания административен акт, В ЧАСТТА с която е постановен изричен отказ да ѝ бъде предоставен достъп до информацията, посочена в т.3 от заявлението. Поддържа, че отказът е издаден в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Твърди, че не подлежи на ограничение достъпът до информация, свързана със заемането на длъжности в органите на съдебната власт. Счита, че целта на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), формулирана в чл.1, ал.2, е закрила на неприкосновеността на личността и правото на личен живот, които не биха били накърнени с предоставяне на достъп до търсената информация. Претендира също, че в случая е налице и надделяващ обществен интерес от предоставяне на поисканата информация, тъй като знанието за лицата, които заемат длъжности в публични институции, каквато е Прокуратурата на РБългария, е предпоставка за прозрачност, отчетност и отговорност в тяхната работа. Моли съда да отмени Решение №8383/07.11.2013г. Доводи за незаконосъобразност на оспорвания отказ излага и в писмени бележки по същество на спора. Претендира да ѝ бъдат възстановени направените

разноски за държавна такса.

Ответникът – заместник главен прокурор при Върховната касационна прокуратура (В.), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител и в писмени бележки по същество, излага мотивирано становище за законосъобразност на постановения изричен отказ за предоставяне на част от търсената информация, като защитена по реда на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Моли съда да остави жалбата без уважение. Не претендира за разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Тафров от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото обстоятелството, че Д. Д. е журналист от вестник „Сега“.

В това си качество жалбоподателката е подала до Висшия съдебен съвет (В.) Заявление рег. №45-10-023/18.10.2013г. да ѝ бъде предоставена на хартиен носител или по електронна поща, следната информация: 1) Какъв е заетият щат за съдебните и прокурорските помощници в цялата страна. Колко са те по щат.; 2) Справка по звена на съдебната власт – в кое звено колко помощници има. Колко от тях са назначени по заместване или временно по други съображения (и какви са те).; 3) Списък на всички съдебни и прокурорски помощници, който да съдържа имената им, звеното на съдебната власт, в което работят, датата и основанието за назначаването им.

На основание чл.32, ал.1 ЗДОИ заявлението за достъп е било препратено на главния прокурор от чиято компетентност е информацията относно прокурорските помощници (писмо вх. №8383/24.10.2013г.).

С оспорваното Решение, на основание чл.37, ал.2 ЗДОИ на жалбоподателката е предоставен достъп до информацията по т.1 и т.2 от заявлението относно: брой прокурорски помощници по щат; брой заети щатни бройки, включително по структурни звена; брой прокурорски помощници назначени на срочен трудов договор, включително по заместване, и съответно е отказан достъп до информацията, посочена в т.3 – списък с имената на прокурорските помощници, посочване на звеното в което работят, датата и основанието за назначаването им.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

От приетото по делото известие за доставяне (обратна разписка) №3100015678386 се установява, че оспорваното Решение е било връчено на упълномощен представител на жалбоподателката на 15.11.2013г., от което следва, че жалбата, подадена на 25.11.2013г. е в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените доводи за недействителност и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №8383/07.11.2013г. е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия. За установяване на това обстоятелство по делото е приета Заповед №473/12.02.2013г., с която на основание чл.138, т.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), главният прокурор е упълномощил заместник главен прокурор Б. да постановява актове по чл.28, ал.2 за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Решаващият състав на съда приема, че процесният отказ за предоставяне на информация е постановен в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона.

Не е спорно между страните, че търсената от жалбоподателката информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Съгласно цитираната норма такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б., която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица.

В процесния случай, информацията - предмет на заявлението за достъп, е „служебна” по смисъла на чл.11 ЗДОИ – такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Основанията за ограничаване на достъпа до служебна обществена информация са изрично и изчерпателно установени в чл.13, ал.2, т.1 и т.2 ЗДОИ.

В настоящия случай отказът за предоставяне на информацията, посочена в т.3 от заявлението, е мотивиран с разпоредбата на чл.2, ал.4 ЗДОИ, тъй като обективира искане за предоставяне на достъп до лични данни по смисъла на чл.2 ЗЗЛД.

Този извод е незаконосъобразен.

Целта на ЗЗЛД, формулирана в чл.1, ал.2 е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Условията, при които е допустимо обработване на личните данни, са изчерпателно определени в чл.4, ал.1, т.1 – т.7 ЗЗЛД. В ал.2 на същата норма изрично е предвидено, че обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. Законът не дава легално определение на понятието „журналистическа дейност“. Практиката приема, че това е дейност, целяща да събере необходимата информация за случаите, които представляват обществен интерес, да провери нейната достоверност и да информира членовете на обществото за тях (в този смисъл Решение №208/08.01.2010г. на Върховния административен съд, 5-членен състав по адм. дело №12698/2009г.) Задължително условие за осъществяването на дейността е, ако тя борави и обработва лични данни, да не се нарушава правото на личен живот на лицето.

В случая, търсената информация относно структурното звено в което работят прокурорските помощници, видът на правоотношението, датата и основанието за сключване на договорите, по никакъв начин не попада в обхвата на определението за лични данни, дадено в чл.2, ал.1 ЗЗЛД и §1, т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ. Съдът споделя доводите на жалбоподателката, че тази информация се отнася до публичната институция и нейните структура и състав, а не към личността, изпълняваща съответната длъжност.

Настоящият състав приема, че предоставянето на списък с имената на прокурорските помощници за целите на журналистическата дейност, също не влиза в противоречие с принципите на ЗЗЛД. Това е така, тъй като не засяга личното качество, респективно личният живот на съответното лице, а е свързано с обществената му идентичност като служител в органите на съдебната власт.

От търсената информация журналистът, а чрез него и обществото могат да си съставят мнение относно дейността на задължения субект, в случая Прокуратурата, включително за спазване на изискванията на ЗСВ при назначаване на служители – чл.245 във вр. с чл.162 ЗСВ.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че по отношение на информацията, посочена в т.3 от заявлението за достъп, е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на чл.13, ал.4 ЗДОИ, поради което и достъпът до тази информация не може да бъде ограничаван на никакви основания.

Съгласно определението, дадено в §1, т.6 ДР ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. В случая предоставянето на достъп до информацията относно лицата, редът и критериите за назначаването им в органите на съдебната власт безспорно е предпоставка за повишаване на публичността и отчетността на задължения субект – Прокуратурата на РБългария.

По изложените доводи, съдът приема, че Решение №8383/07.11.2013г., в оспорваната му част, е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне без ограничения на информацията по т.3 от Заявлението за достъп от 18.10.2013г.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката се дължат разноски в размер на 10 (десет) лева – за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №8383/07.11.2013г. на заместник главен прокурор при Върховната касационна прокуратура, В ЧАСТТА на постановения отказ от предоставяне на информацията по т.3 от Заявление за достъп до обществена информация с рег. №40/18.10.2013г.

ИЗПРАЩА административната преписка на заместник главен прокурор при Върховната касационна прокуратура за ново произнасяне, в отменената част на Решение №8383/07.11.2013г., и предоставяне на хартиен носител на информацията, посочена в т.3 от Заявление рег. №40/18.10.2013г., в 7 дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБългария, представлявана от главния прокурор, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на Д. Д. Г. сумата от 10 (десет) лева – разноски по адм. дело №11585/2013г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд

на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова